

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Borșorii neînfrunzate nu se pri-
mesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele:

BIROURI DE ANUNȚURI:
la Viena: la N. Duker Nachf.
Nax. Angenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf. Anton Oppelik.
la Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsebet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fi și învoială. — **RECLAME** pe
pagina 3-a o serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXVI.

GAZETA iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni
12 or., pe trei luni 6 or.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 20 or., pe șase
luni 10 or., pe trei luni 5 or.
Cu adresa în casă: Pe un an
24 or., pe șase luni 12 or., pe trei
luni 6 or. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 33.

Brașov, Miercuri 12 (25) Februarie.

1903.

Contrastele politice maghiare.

Numai pôte fi ađi niměnui ne-
cunoscut, că politica interioară a mo-
narchiei noastre, în ce privește cu
deosebire Ungaria, nu concordă
cu politica ei esteriară, pe care di-
plomația austro-ungară a inaugurat-o
de un șir lung de ani în Orientul
europen. S'a enunțat adecă ca direc-
tivă a politicei orientale a Austro-
Ungariei de a lua în scut statele
mică independente din Orient, um-
blând a câștiga simpatiile lor și stă-
ruind pentru susținerea stărilor create
și a păcii în Peninsula balcanică.

E interesant că tocmai un bār-
bat de stat ungar, contele Andrassy,
a fost, care a accentuat mai mult
aceea direcțiune politică amicabilă
față cu interesele dezvoltării statelor
și popórelor dela Dunăre și din Bal-
cani. Dér înzadar! Politica această
esteriară n'a putut secera succese,
fiind-că a fost mereu desavuată de
politica interioară a elementului dom-
nitor din Ungaria. Față cu naționa-
litățile nemaghiare dinăuntru această
politică a răsturnat cu fundul în sus
principiile liberale, tolerante și con-
ciliante, ce le adoptase oficiul nostru
de esterne în raporturile monarchiei
cu popórele orientale.

Destul Țau ținut de rău pe An-
drassy conaționalii săi maghiari, pen-
tru că a fost sprijinit nisuițele de
independență ale României încheiând
cel dintâiu un tractat comercial de
sine stătător cu ea, pe când nu se
liberase încă de sub suzeranitatea
Turciei, și pentru-că a favorizat ac-
țiunea războinică a Rusiei în contra
Turciei prin aceea, că a stăruit, ca
monarchia noastră să păstreze strictă
neutralitate.

Tóte silințele ce și le-a fost dat
contele Iuliu Andrassy de pe atunci
de a câștiga simpatiile și încrederea
țărilor și popórelor creștine din
Orient, au trebuit să rămână fără

efectul cuvenit, pe câtă vreme sis-
temul politic dinăuntru era și de-
venia din ți în ți mai ostil liberei
desvoltări a populațiunii române și
slave din Ungaria. Acesta a constat-o
mai târziu ministrul de esterne
Kalnoky, când a ȓis în delegațiunii,
că este o cerință capitală pentru
apărarea prestigiului monarchiei în
afară, ca politica ei interioară să fie
adusă în consonanță cu cea esteriară
său cel puțin să nu-i fie diametral
opusă.

Din cauza această contele Kal-
noky a și căduț în disgrăția guver-
nanților unguri și a trebuit să se
retragă.

După-cum în urma nisuițelor
nedrepte șoviniste s'au desfășurat cu
anii lucrurile înăuntru Ungariei, ađi
este un anachronism, decă nu chiar
o absurditate, de a mai vorbi de
nisuița bărbaților de stat unguri
de a face ca Ungaria să fie iubită
la popórele din Balcani, cum a vor-
bit contele Ștefan Tisza în discursul
său asupra proiectelor militare,
ținut Sâmbătă în dietă.

Contele Ștefan Tisza, după-ce a
afirmat, că Ungaria nu-și pôte im-
plini misiunea sa istorică în Orient,
decă numai ca membru paritetic
și investit cu o influință decisivă a
organismului acestei monarchii, care
să aibă o armată destul de tare ca
să se pótă valora ca putere mare,
adause: „Trebuie să ne folosim (noi
Ungurii) de anii păcei și trebuie să
câștigăm încrederea micelor state
balcanice. Trebuie să le convingem,
că alta nu voim, decă sinceră apē-
rare a independenței lor“.

Frumóse vorbe. Inse unde sunt
cei ce s'ar mai puté încrede ađi în
ele, după câte le aud ȓilnic despre
pericolul, care amenință existența și
desvoltarea națională a popórelor
nemaghiare din Ungaria? Cine să
mai credă în sinceritatea asigură-
rilor bărbaților de stat maghiari,

când tótă lumea vede, că nici drep-
turile de limbă, câte sunt garantate
naționalităților în legile țerei un-
guresci, ei nu le respectă.

Rēposatul conte Andrassy și-a
fost luat odinioară un avēnt frumos
în direcțiunea salutară de a încheia
sinceră alianță cu statele, ce ne în-
cunjură, dér acel timp a trecut de
mult. Pe atunci liberalismul mag-
hiar nu-și pierduse încă tot nimbul,
de care se bucurase odinioară; pe
atunci încă nu era demascat de fapte
petrecute, ca ađi.

De geaba fiul faimosului cres-
cētor și propagator al șovinismului
violent se silește a capacita pe es-
tremii din opoziție, că Ungaria tre-
buie să susțină legăturile ei cu Aus-
tria și să contribuie în propriul in-
teres, ca monarchia să fie tare pentru
a puté câștiga simpatiile popórelor ve-
cine căci el nici înaintea acestor cona-
ționali ai săi nu mai are cređemēnt,
nici la ei nu mai întimpină încredere.

Ca Ungaria să-și pótă implini
frumósa chemare, ce o are, de-a
stringe legăturile de amiciție cu
statele mică vecine și a-se bucura de
deplina lor încredere, e de lipsă înainte
de tóte să-și schimbe radical politica
interioară și să dea cea dintâiu do-
vadă a sincerității și cel dintâiu esem-
piniu salutar prin împăcarea propriilor
sale popóre.

România și chestiunea macedo-
neană. Oficiósul „Ind. Roum.“ scriind
despre declarațiunile ministrului de
externe frances Delcassé, referitoare la
egala tratare a tuturor rasselor din
Macedonia, precum și despre poziția
României în această chestiune
relevă, că Macedonia în privința
etnică nu e țără unitară. La soluția
chestiunii trebuie să se țină cont de
interesele tuturor rasselor. În
Macedonia există o numărósă
populație românescă, loială
sentinelă a civilizațiunii, element
de ordine și de progres. Guvernul
român păstrează o atitudine liniștită
fiind sigur, că factorii

chemați vor avé în vedere pe Cuțovlahi
la resolvirea problemei de egală îndrep-
tărire.

Oficiósul român își exprimă în-
crederea față cu Pórtă, care sprijinesce
în mod sincer sfortările puterilor îndreptate
spre ameliorarea situației prin reforme
potrivite. România are interese identice
cu acelea ale marilor puteri și dorește
menținerea păcii, pentru a se puté con-
solida în interior și e convinsă, că inte-
resese ei esterne nu vor fi sacrificate.

Maghiarii și politica balcanică a monarchiei.

În primul nostru articol de ieri, am
arătat, că contele Ștefan Tisza a luat
în ședința de Sâmbătă a dietei cuvēntul,
pentru a ținé un lung discurs, în care a
făcut apărarea proiectelor militare. Con-
tele Tisza a vorbit între altele și despre
politica balcanică a monarchiei. Din
acesta parte a discursului să reținem
următoarele:

„...Națiunea maghiară numai atunci
pôte să-și garanteze existența, numai
atunci pôte să-și pună existența pe
base sigure, decă va împiedeca în
Peninsula-balcanică formațiuni, cari
fie pe basă centraliste, fie pe temeiri
federaliste ar forma un inel de
bronz în jurul granițelor noastre. Ace-
stei misiuni nu pôte corespunde
națiunea, decă atunci, când pe
basa parității rămâne membru influent
într'un organism, care e destul de
puternic, ca să-și arunce în
cumpenă cuvēntul decisiv, ca mare
putere europeană.“

Constelațiunile, cari se arată la
granițele noastre de ost și de sub,
sunt direct acelea, cari ađi mai
mult ca orș și când fac să fie un
interes vital pentru noi, de a
căuta alianțe durabile; a cauta
legături permanente, pentru-ca
apoi să dispunem de forță
suficientă pentru a rezolvi
chestiunile naționale vitale,
cestiunile mari, cari pot servi
ca garanție de existență....
Trebuie, ca acele mică fracțiuni
de popóre, între cari se sēmână
cu atâta maliție antipatia
contra națiunii maghiare, să
recunoscă, că libera lor
desvoltare și independența lor

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Istoria unei crime.

De Maxim Gorki.

1.

Intr'o ȓi, pe când stăteau la prânȓ,
ȓise mama cătră Ionel Kusin: „Ar
trebui să te duci în oraș, Ionel!“

Ionel tăcea. El își curăța tocmai un
cartof fierbinte, își făcuse gura gurgoiu
și sufla tare pe degete și își încrunță
sprincenele.

Mama se uita la fața lui rotundă și
tînără, suspină și repetă ceva mai încet:
„De sigur, ar trebui...“

— De ce? întrebă Ionel, aruncând
cartoful dintr'o palmă în cealaltă.

— Ia secura și plécă!

— Sunt destui de-ai noștri cu securi
pe acolo!

— Atunci ia lopata... o să umpleți
ghetăriile în curând... Póte vei tăia
lemne, său vei puté face alt-ceva... și
ȓi vei puté câștiga pânea... încercă
Ionel!

Ionel avea și el de gând să mērgă
în oraș, dér nu răspunde bētrânei
nici un

cuvēnt. În timpul celor două sēptemāni,
ce a trecut de la mórtea tatălui, ajunsese
la conșiența independenței sale. La
pomā pentru întâia dată avu și el
dreptul să bea rachiū, fără să-i ȓică
cine-va ceva, ér acum se preumbla
prin sat țanțoș și cu sprincenele
încruntate, ér cu mă-sa vorbia
sourt, cum auđise vorbind pe
tatăl-său.

După prânȓ mă-sa se apucă să-și
cărpească blana, ér Ionel se sui după
cuptor și peste vr'o jumētate de
oră întrebă pe mă-sa: „Câți bani
ai?“

— O rublă și șese-deci de copece.

— Cele șese-deci de copece dă-
mi-le mie.

— Ce să faci cu ele?

— Imȓ trebuie pe drum!

— Va să ȓică te duci?

— Da, mă duc.

— Ei bine, du-te dragul meu! Când
vréi să plec?

— Māne.

A doua ȓi în zori, mama dădu
fiului său binecuvēntarea împreună
cu iconița sfântului Nicolae.

Ionel își strînse bine brăul, își
viră cōda secretei după el, trase
căciula peste

urechi, se bătū cu palmele peste
solduri și ȓise: Haide! Rēmāi sântósă!

— Sē mērgi cu Dumneȓeu! Pāzesce-
te de ómenii din oraș, bagă bine de
sēmă, căci sunt șireți. Nu bé vin...
grijesce de tine!

— Am înțeles! — ȓise Ionel, își
potrivi căciula mai bine pe urechi și
eși.

Era încă întunerec. Ionel nu se
departase de ce pași de colibă și
când se întórse, să mai vadă odată
pe mă-sa, care stetea în porțiță,
nu o mai puté distinge, ci putea
numai să audă vorbele, cari rē-
sunau în liniștea nopții pline de
îngrijare:

„Vinul te duce în prăpastie, Ionel...
feresce-te de femeile din oraș...
bagă de sēmă, să nu te pricopsesci
cu vre-o bōlă de cele rele.“

— Sântate bună! mamă.

Și fi veni de-odată milă de mă-sa,
fi parea rău de sat și de colibă. Se
opri și asculta... totul era însă
liniștit... mama intrase în casă.
El suspină și înaintă prin
întunerecul tăcut și liniștit, care
încă nu era colorat de roșēța
dimineții.

Cum trecea așa înainte pe câmp,
se gândea, că în oraș pôte va
avé noroc, să pótă face nisce
bani, ér la primăvară se

va întórce acasă și va lua pe
Vasilca de nevastă — și se
gândea la Vasilca, care era o
fată durdulie, voinică și curățică —
orș pôte va găsi vr'un loc ca
rēndaș la vr'un negustor cinstit
și bogat, și atunci nu se va
însura cu Vasilca, ci cu vr'o
ată din oraș.

Ionel pașia voinicesce, ér în
dosul lui începea a se ivi zorile,
pe neobservate dispărură
umbrele nopții și rașele
pălide-gălbui ale sórelui de
iērnă cădeau fără putere
asupra câmpului acoperit cu
zăpadă. Zăpada scărția sub
picioare și Ionel începū să
cānte.

Cei trei bănuți de argint îi
sunau în buzunar și cum
mergea el așa cântând, fel
de fel de planuri îi treceau
prin gând.

Drumul era bun, piciorul nu
se cufunda în zăpada înghețată,
aerul rece și curat îi înviora
pieptul și zarea albastră era
așa de încântătoare. Ómenii,
pe cari îi întēlnia din când
în când în drum se uitau la
el cu drag. Pe mustecióra lui,
ce de abia mijia, se pusese
brumă, flăcăul își împingea
buza din sus înainte și se
uita cu mulțumire, i-se parea
că mustēța lui e mare și
frumósă. Un corb se plimba
pe lângă drum, Ionel dădu
un fișcăit ascuțit

stă în strinse legături cu puterea națiunii maghiare și în primul rând cu influența, ce o exercită această națiune în politica esternă a monarhiei austro-ungare. Înainte de acesta cu 15—20 ani nici n'ar fi trebuit, poate, să spunem acestea. Atunci când mișcarea în Peninsula balcanică a luat un caracter acut, când aveam înaintea ochilor pericolul, ce ne amenința de acolo, n'a fost maghiar, care se-și fi închis ochii, și decât politica noastră esternă adeseori și foarte mult a fost spusă atacurilor pătimase, ea n'a fost atacată pentru-că era energică și activă, ci pentru-că nu se amesteca destul și nu lua poziție față cu marea putere a Rusiei.... Astăzi de fapt domnesce pacea și liniștea în Balcani și între marile puteri, cari dau direcția, există o înțelegere. Ar fi însă liniștea acesta, înțelegerea acesta, decât n'ar simți ele, că sunt puternice? Ar fi ea, decât n'am fi tari? Nu va fi prea târziu să ne organizăm armata atunci, când pericolul a izbucnit? Anii de pace și de liniște trebuie să-i folosim și să deșteptăm *incredere* în micile state din Balcani față de *sinceritatea* noastră. Trebuie să le convingem, că nu vrem alt-ceva, decât să le păstrăm independența și că avem forțe militare suficiente pentru a ne esecuta scopurile ce urmărim. Din cauza acesta nu ne este permis a refusa armatei forța suficientă tocmai acum, când și așa e mare înstrăinarea între cele două părți ale monarhiei.... Ar fi vai de țera acesta, decât în masele populațiunii sale n'ar trăi conștiința, că nația noastră e chemată spre probleme mari, pe cari trebuie să le împlinescă, decât nu vră să piară....

Jubileul papei Leo XIII.

În ziua de 20 Februarie au avut loc mari serbări în Roma din incidentul jubileului de 25 ani al pontificatului lui Leo XIII. Sfântul părinte s'a prezentat la amiazi în sala regia, unde a fost primit cu strigăte: „Să trăiească papa!“ În suita papei era curtea sa și garda nobililor.

Din sala regie a trecut în sala beatificărilor, unde îl așteptau 6000 persoane invitate, între cari și un număr de pelerini din Belgia. Papa se urcă pe tron, având la dreapta membrii familiei Pecci, ér d'astânga deputația extraordinară spaniolă. Mai departe erau de față șapte cardinali, numeroși episcopi și prelați. Cardinalul Ferrari ținând un discurs de felicitare, la care a răspuns papa, mulțumind și dând binecuvântarea. După acesta i-s'a dat papei o tiară și o medalie de aur.

Cu ocaziunea acestui jubileu i-s'au trimis papei sub titlul „dinarul lui Sf. Petru“ din toate părțile lumii 600,000 franci. Afară de acestea o mulțime de cadouri în aur și pietri scumpe. Triregul împodobit cu brilante și rubine oferit papei cu această ocaziune, a ieșit din atelierul renu-

mitului aurariu Augusto Milani din Bologna. Cardinalul Boschi i-a prezentat nise bide de aur umplute cu 10,000 de galbeni. Archiepiscopul-cardinal Ferrari din Milano i-a predat într'un sicriu de abanos stégul primului pelerinaj italian, ce s'a făcut în Ierusalim. Țeranii din Carpineto i-au oferit un coș împletit artistic plin de mere escelente din școala de pomi subvenționată de papa. Cei prezenți se apropiau de tron și îi făceau reverența obicinuită în genunchi. Papa avea pentru fie-care câte un cuvânt de mângâiere. La sfârșitul audienței miile de ómenii strigau: „*Trăiească Papa, rege al Romei!*“

Ceremoniile bisericesti mai imposante sunt rezervate pentru ziua de 3 Martie aniversarea încoronării lui Leo XIII.

* * *

Papa a primit din toate părțile lumii felicitări și adrese. Fobia bisericescă „*Unirea*“ din Blasiu, care din acest incident a apărut în număr festiv, publică și adresa de felicitare, care s'a trimis Papei Leo XIII din Provincia metropolitană unită de Alba-Iulia și Făgăraș. Această adresă e scrisă latinesce și în traducerea românescă a „Unirei“ este următoarea:

Sfinției Sale P. P. Leo XIII.

Roma.

Preafericite Părinte!

Provincia bisericescă a Românilor de ritul grecesc uniți cu Scaunul Roman de Alba-Iulia și Făgăraș, supusă domniei coronei apostolice a Sf. Stefan regelui Ungariei, se unesc în bucuria lumii catolice, privind la tine, Preafericite Părinte, cum ajungi anii lui Petru.

Primesce, rugămu-Te, Părinte Preabune, simțemintele fiilor tăi.

Mulțumită pentru binefacerile cu cari n'ai încetat a îngămădi neamul nostru, mai ales când deunăzi pentru sârbătorea de două-ori seculară a unirei părinților noștri cu Scaunul Roman, cu părintescă dragoste ne înbrățișai.

Iubirea către Scaunul Roman, Tie, Părinte preaiubite, ca la urmașul lui Petru, nu-Ți este dar de mic preț.

Fii salutat, mare Pontifice.

Să trăiești, preafericite Părinte. Târziu se te reîntorci la ceriu și mult timp vesel se petrece în mijlocul poporului Quirin.

Dat în Blasiu, anul Domnului 1903, de la S. Uniune CCIII, 24 Ianuarie.

*Ai Sfinției Tale
Cei mai obedie și fii
(Urmăză iscăliturile.)*

Regele Sârbiei asupra chestiunii macedonene.

(O convorbire cu regele Alexandru).

Un corespondent al ziarului „N. Fr. Pr.“ a fost primit în audiență de către regele Alexandru al Sârbiei și a convorbit cu dânsul despre chestiunea macedonă.

Regele Alexandru a dis, că politica puterilor îndreptată spre realizarea de reforme, cari vor ameliora administrația, fără să atingă integritatea Turciei, este de salutat în mod simpatie. Reformele însă trebuie să se întindă și asupra Sârbiei vechi.

La întrebarea, decât în Sârbia se crede, că ar fi de dorit *autonomia* Macedoniei, regele a răspuns categoric: *Autonomia ar fi soluția cea mai nenorocită*. Ea nu are temeiuri nici în istorie, nici în raporturile naționale și sociale, o Macedonia autonomă n'ar pute mulțumi pe nimeni, ci din contră ar scormoni și mai tare rivalitatea popoarelor, ér Turcia ar considera autonomia drept atentat la integritatea ei. Prin autonomie s'ar crea un nou stat, în care popoarele chiar de la început s'ar combate pe viață pe mörte.

Serbia, urmă regele, este pătrunsă de ideea păcii și ar fi bine, decât toți factorii interesați ar fi pătrunși de aceeași loialitate și rîvnă de pace, ca și Serbia.

SCIRILE DILEI.

— 11 (24) Februarie.

Ministrul president C. Szell a fost primit Duminecă în audiență de Maj. Sa. După amiazi Szell a fost primit de moștenitorul de tron archiducele Francisc Ferdinand. Se crede, că obiectul convorbirilor au fost proiectele militare.

Când vor fi recrutările? Ministrul de honveđi Br. Fejervary a adresat municipiilor o ordinațiune în care ȳice, că deóre-ce dieta n'a votat încă proiectele militare și abia decât le va vota înainte de finele lui Martie, *recrutările se vor amâna*.

Căsătorie. Domnul Senator și dómna George Eremie din Brăila fac cunoscută căsătoria fiului lor d-l *Ioan Eremie* cu d-șora *Irma Vermeulen* din Anvers. — Felicitările noastre tinerei părechii și părinților!

Sinod parochial în Hërman. D-l George Comșa din Hërman ni-a comunicat ađi următoarele: În ziua de Sâmbătă 1 Febr. v. nu s'a putut ținé Sinodul anunțat, din cauză, că protopopul tractului Brașov a fost împiedecat în acea ȳi a lua parte. S'a ținut însă Sâmbăta în 8 Febr. v. sub presiunea d-lui protopop V. Voinea. Ședința Sinodului a decurs în liniște. S'au dat socotelile în regulă și au fost aleși epitropi din sinul majorității Nicolae Stanciu și Achim Toma. Asemenea și comitetul de 9 membri s'a ales tot din majoritate, deși protopopul a sfătuit să se alegă unul séu doi și din minoritate. Incât pentru neînțelegerile ivite între preot și poporenii din cauza cantorului, d-l protopop a declarat în Sinod, că va merge Mercuri în 12 Febr. v. la Hërman spre a cerceta cazul ca fiind însărcinat de către consistoriul din Sibiu.

În memoria regretatului Dr. D. P. Bărcianu în loc de cunună trecătoare pe mormânt, medicul de stab superior din Brașov, d-l Dr. *Ioan Popp* și soția sa *Constanția* au contribuit 20 coróne pentru fondul sêracilor din Rășinari. Tot-odată în aducerea aminte e reșoșilor, mult iubitorilor și neuitătorilor lor părinți, respective soerii, *Serban* și *Stana Dancășiu*, din Rășinari, au contribuit 20 coróne pentru fondul bisericeii din această comună.

Succesiunea Momulo-Cardini. Înaintea curții de apel secția II din București a venit Vineri în continuare procesul pentru revendicarea succesiunii de 4 milioane a defunctei Momulo-Cardini. „Adevărul“ scrie: D. Take Ionescu din partea moștenitorilor, cari au fost despoiați de această moștenire, a susținut într'o pledoarie de câte-va ore temeinicia acțiunii în revendicare și a arătat cum actualii dețentori ai acestei moșteniri o dețin pe nedrept, adevăratele rude ale defunctei fiind apelanții. La órele 6 séra, procesul s'a amânat în continuare pentru Joi, când

va termina pledoaria sa d-l Take Ionescu și vor vorbi tot pentru admiterea apelului d-nii M. Ferechide și B. Delavrancea.

Marconi și camera italiană. Camera italiană a desbătut în 20 Februarie proiectul relativ la înființarea unei stațiuni radiografice după sistemul Marconi, cu destinațiunea de a mijloci comunicația cu o stațiune analogă din America de sud, precum și cu cele-lalte stațiuni deja existente și cari se vor înființa în viitor.

Deputatul Malvezzi (Bologna) exprimă mândria orașului natal al lui Marconi și bucuria, că prin acest proiect se onorează numele lui Marconi. În același sens vorbește *Galletti*, raportorul *Crespi* și alți deputați, cari toți și-au exprimat bucuria, că un fiu al patriei lor a făcut o invenție atât de importantă. Proiectul a fost votat în unanimitate.

Ziarul „Figaro“ este întemeiat pe acțiuni. ȳilele acestea acționarii au ținut adunare generală, la care gerantul a prezentat bilanțul. S'au încassat 2,984.910 fr. 10 ct. S'au cheltuit 2,533.874 fr. 76 ct. (Redacția a costat 696,255.29 franci). Venitul curat al ziarului „Figaro“ în cursul anului 1902 a fost aproape o jumătate milion de franci, ér adăogând aici și cele 10% date gerantului, cari s'a pus la cheltuieli, venitul curat al acestui mare ȳiar întrece suma de 1/2 milion.

Un preot martir. Din Pittsburg (America) se anunță, că preotul Martin Toma fiind chemat la un bolnav, s'a dus. de și bolnavul suferea de vêrsat așa încât și rudele îl ocoliau. Preotul a spovedit pe muribund, ér a doua ȳi căđu și el la pat, din care nici nu s'a mai sculat. La înmormântarea lui era de față întreg orașul, precum și cinci-șeci de preoți.

Împărătesa Eugenia și gardistul. Vêduva lui Napoleon III, fiind vara trecută în Paris s'a dus la Tuilerii, unde locuia odinórá ca împărătesă. În parc s'a aplecat și și-a rupt o flóre de suvenir. Un polițist a somat o să se legitimeze. Scena acesta a fixat-o un fotograf—amator și tabloul „împărătesa și gardistul“ se află expus ađi în mai multe vitrine din Paris și Roma.

La curtea cu jurați din Deva s'a pertractat în 16 l. c. un proces interesant. Acusatul era Mihail *Szentgyörgyi*, pantofar în Orăștie. El era învinuit, că în 10 Ian. a. c. a atacat cu un cuțit, în coridorul judecătoriei cercuale din Orăștie, pe sub-judele Dr. *Biro Kalman*, când acesta eșise din oficiu. Din cauza îmbrăcăminte de iernă, cuțitul n'a făcut decât o rană de 2 1/2 cm., care în timp de 8 ȳile s'a vindecat. Cu toate acestea, datele investigațiunii adevăresc, că acusatul a voit să ucidă pe sub-jude. Acusatul s'a apêrat cu multă dibăcie. El declară, că nu póte fi vorba în cazul de față de-o intenție de omor premeditată; a scos cuțitul numai atunci, când sub-judele *Biro* l'a lovit în cap c'un baston; vrând să se apere, a aplicat sub-judelui o împunsătură la abdomen, fără intenția de a ucide. Acusatul istorisi apoi, că sub-judele a avut relații intime cu nevastă-sa, despre ceea-ce s'a convins din mărturisirea nevastei sale reșoșate, care a spus, că noul copil ce i-s'a născut e fructul acelor relații amoróse. Sub-judele a dat un timp óre-care ajutor pentru întreținerea copilului, mai în urmă însă n'a mai dat ajutorul, deși l'a provocat în diferite rânduri să se îngrijescă de întreținerea copilului. În cauza acesta voia să vorbească cu sub-judele, care, când s'a întâlnit cu el pe coridorul edificiului judecătoriei, l'a lovit cu bâta în cap. ér el, ca să se apere, ș'a scos cuțitul, care-l pórtă tot-déuna cu sine, și i-a aplicat lui Dr. *Biro* o împunsătură. — Sub-judele Dr. *Biro* recunoșce, că a avut scurt timp relații cu femeia acusatului, a și ajutat-o din compătimire, fiind-că bărbatul nu se îngrijia de ea și de copil; vêdând însă, că bărbatul ei vră să-i stórcă bani, nu i-a mai dat ajutor. *Procurorul* a cerut în rechisitoriul condamnarea acusatului pentru încercare de omor. — Apêrătorul *Tolnay*

dér pasêrea négră nu se speria de loc, își întórse numai un ochiú către Ionel și se apropiă și mai tare de drum. Atunci Ionel bătú în palmi așa de tare, încât ai fi cređut, că aúđi o detunătură de pușcă, corbul însă nici nu se sinchisia. Uite ce póma dracului de pasêre! ȳise Kușin și își continuă drumul mai departe.

Așa către amiazi, când Ionel făcuse aproape jumătate drumul, se urđi un viscol. În aer sburau norișori de zăpadă, plutiau în stânga și în dreapta mânați de vânt și acopereau fața lui Ionel. Une-óri se ridicau imediat înaintea picioarelor lui grămeđi de fulgi, par' că ar fi vrut să-l oprêscă în drum, după aceea îi dedea vântul brânci pe dinapoi, mânădu-l înainte. Zarea era întunecată de nori negri, vântul șuera măturând zăpada și acoperind óri-ce urmă. Ómenii și caii, cari se iviau din când în când, apăreau și dispăreau, ca nisce petrii în apă. Ionel închidea ochii și mergea înainte, urmat de șuerăturile vântului. Il dureau șoldurile și picioarele i-se îngreunaseră.

Bodogăninđ șovăia prin zăpadă și își aducea cu ciudă aminte de mă-sa: „Ea

șéde sub scut sigur acasă — ér eu trebuie să umblu pe drumuri!“...

Oboșéla îl cuprindea din ce în ce mai mult, așa că acum nu se mai gândia la nimica și nu doria nimic alta, decât să sosêscă cât mai curênd în oraș, să se odichnescă și să bea un ceaiú. Cu spina-rea încovoiată și cu capul aplecat mergea înainte ca un taur, și habar n'avea, ce se petrecea împrejurul lui, până ce prin vuietel produs de furtună nu se aúđi fluieratul unei fabricii. Se opri, se uita în sus și din pieptul lui eși un adênc suspin. Apoi își scóse banii din buzunar și îi băgă în gură, pentru-ca orășenii, aúđindu-le zingănitul, să nu cadă în ispită.

Învêlit într'un lințol de zăpadă, orașul avea înfățișarea unui nor greu, coborît pe pământ. De-odată se aúđiră clopotele de la biserică. Vântul le ducea sunetele departe și le îneca în vuietel séu. Ionel își luă căciula din cap, își făcu semnul crucei și ȳise: „Étă-mê-s la țintă!“

(Va urma.)

l. susțin în apărare, că nu acusatul, ci sub-judele a atins ordinea de drept prin aceea, că a nimicit fericirea familiară a acusatului, și acesta este cauza pentru care omul amărit a ajuns pe banca acusatilor. Curtea cu jurați a adus verdict *negativ*, în urma căruia acusatul fu *achitat*. — După-cum suntem informați sub-judele Biro Kalman a fost avocat în Budapesta, apoi s'a dus la Deva unde a funcționat ca sub-jude la tribunalul de acolo. De aici fu transferat la Orăștie tot ca sub-jude. Se dice, că e de origine jidov.

Triumful femeilor la Academia franceză. În ultima sa ședință publică anuală Academia franceză a fost galantă cu sexul frumos. Numărul premiilor decernate femeilor e un elocvent argument în favoarea virtuților femeiești. Omagiile au fost împărțite: d-șorei Desbat, fondatoarea, directricea și umila servă a unui asil de bôle incurabile; d-șorei Jeanne Schneider, o orbă, care a făcut o adevărată minune fondând și conducând ea însăși o școală de orbi... și altele de ce, pentru tot atâtea fapte marinimose. Discursul rostit de eminentul academician Houssaye a fost un adevărat panegeric al femeii. În afară însă de domeniul carității triumful a fost atât de mare în domeniul literaturii, și doamna contesă *Mathieu de Noailles* a fost laudată după cum se cuvenea de academicianul Gaston Boissier, care a ținut între altele următoarele: „Am făcut ca totă lumea, am fost supuși cu toții de lirismul spontan, de imaginațiunea culorată și bogată, de sensualismul naiv, de transporturile de admirație în fața naturii, de beția de viață și pe această frunte încântătoare am pus o coronă”. D-na contesă de Noailles e autorea a două volume: *Coeur innombrable* și *Ombre des jours*. D-na contesă Noailles pe lângă arta de a face versuri și de a le spune, e de o rară frumusețe și e născută... Brâncoveanu.

Căsătoria la loterie. Italia are un gust funest pentru jocurile de noroc: se vor pune la Milan patru-deci și trei de fete tinere la tombolă. Ideia e foarte ingenioasă: câștigurile ce se vor pune la loterie vor fi alese printr'un concurs de frumusețe și prețul unui bilet e de zece lire. Cu rețeta adunată se va constitui zestrea loturilor. Primul câștig are zestre un milion și pentru-ca să câștige un milion și o nevastă frumoasă, un om de o inteligență mijlocie va risca lesne zece franci. Dacă câștigă, libertatea sa rămâne întregă, nu e obligat să se căsătorească... cu numărul câștigător va împărți zestrea cu tinera fată, dîcându-și rămas bun. De ce însă se nu încerce a doua oară norocul — nu-i ôre și căsătoria în sine o adevărată loterie? Trebuie dîr să pondezi cât ai noroc. Întemplantarea e lucru sfânt. Athenienii trăgeau la sorți arhonții lor și nu erau nenorociți. Credeau că zeii aleg mai bine decât ômenii și se lăsau în mâinile lor — ei cari au fost cei mai înțelepți dintre ômenii.

Sciri locale.

Representanța comunală a orașului Brașov este convocată în adunare generală ordinară pe ziua de Mercuri în 25, eventual Joi în 26 Februarie 1903 la ôrele 3 p. m. în sala din casa sfatului. Între cele 29 puncte, ce se vor desbata la această adunare, este și propunerea asupra cererii medicului veterinar D. Popoviciu pentru acordarea unui ajutor, precum și a unui relut de cuartir în locul locuinței sale naturale de la abatoriu.

Tinerimea română din Brașov (Scheiu-Costă) invită la petrecerea populară împreună cu dans, ce o va aranja Sâmbătă, în 15 (28) Februarie 1903, în sala cea mare de la „Schützen-haus”. Inceputul la 8 1/2 ôre sêra. Prețul de intrare: De persoană 1 cor. Biletele vîndute înainte à 80 bani. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea sodalilor români sêraci și pentru înmulțirea bibliotecii societății sodalilor români din Brașov. Bilete înainte

se află de vîndare la comitetul aranjator. NB. Ofertele marinimose se primesc cu mulțămîntă și se vor publica.

Lecții din limba franceză dă o profesoră diplomată de origine franceză atât din gramatică, cât și din literatură și conversațiune, cu prețul fôrte eften de 1 coróna pe o ôră, atât în locuința respectivului, cât și acasă la D-sa. Detalii în Villa Kertsch, la camera Nr. 12.

Un apel de peste Ocean.

Pittsburg, Pa, 1 Febr. n. 1903.
(America de Nord.)

St. D-le Redactor! La Pittsburg și în apropiere suntem peste 200 Români. După două consfătuiri, o parte ne-am decis a înființa o *reuniune română*. La 1 Ian. 1903 am făcut primul pas, formând reuniunea și alegînd conducători.

Reuniunea noastră o facem cunoscută sub numele de „*Vulturul*”, reuniune română în America. Scopul reuniunii e a forma o bibliotecă și a păstra simțămintele naționale între Români aflători în jurul ei. Aprôpe fie-care grupă din națiunile lumii aflate în America au reuniuni și societăți prin cari caută a-și păstra limba și obiceiurile strămoșesci.

Numele de Român e fôrte puțin cunoscut pân' acum, ér numărul nostru, care până în timpul de față a crescut binișor, ne impune a ne arăta pe față sub numele nostru adevărat. Tricolorul român e merit să fâlfae în zile de sêrbătoare sub cerul liber, alături de drapelul puternicei republice americane.

Români aflători aicea mai mult sêu mai puțin scim toți carte, timp de cetit avem în fie-care și câte nițel. Dêr ce se cetim? Cărți românesce nu găsim, ér englezesce nu scim toți, și chiar dîcă am sci, nu voim să uităm românesce. Am abonat diarele sêptemânale din Transilvania, acestea însă ni-s prea puțin; când ne sosesc, în o sêră le cetim cu anunțuri cu tot.

Pentru a ne puté găsi mai des unii cu alții, reuniunea va forma cu o parte din membri un cor și se va pregăti a puté da din când în când câte un concert, la care va invita pe toți Români și prietenii lor. Concertul va fi după împrejurări, la inceput mai simplu, dêr cu timpul se va îmbunătăți. Câte greutăți avem de întem-pinat, nu le mai scriem, căci nu ne folosesc la nimic. Fie-care am plecat de acasă plini de viață și speranță în viitor. Am trecut Oceanul și am ajuns în această tîră depărtată. Împrejurările ne-au ajutat pe unii, de ađi suntem mulțumiți că am venit, căci ne-am deprins cu lucrul și împrejurările de aicea.

Un alt rêu însă crește între noi și cu cât trece timp mai mult, cu atât se agraveză. Suntem amenințați a deocăde moralicesce. Avem între noi tineri, cari speră a se reîntôrce în patrie. Cum se nu fie durere, când după un timp îndelungat de lipsire de acasă, la reîntôrcere va veni timpit moralicesce și cu limba maternă pe jumătate uitată?

Ca să luptăm contra acestui rêu ne trebuie cărți și reviste române. Puterile noastre deși unite, sunt prea fragede de astă-dată pentru a puté forma o bibliotecă din propriile noastre mijlôce. Cu speranță în suflet, că vom găsi sprijin și inimă generose, facem apel la națiunea română, a-ne da mână de ajutor pentru a puté păstra și în viitor limba și obiceiurile străbune, cari ne-au fost și ne sunt atât de scumpe.

Dați-ne cărți și vă vom fi recunoscători.

Fie-care Român e rugat a ne încurajă, donându-ne ôre cari cărți, pe cari dînsul le-a cetit și acum pôte le ține făr' a beneficia cineva de ele. Domnii donatori sunt rugați a-și scrie numele pe fila primă a cărței, cu această ne va înlesni compunerea unui registru de donatori.

Cărțile binevoiti a le trimite la Administrația „*Gazetei*”, de unde după ce se vor strînge un ôre-care număr, ni-se vor trimite la America.

Cu speranța, că apelul nostru va în-duioșa inimile române generose,

Semnăm cu totă stima:

Ilie *Mărtin* președinte, Vasile *Bozoșanu* vicepreședinte, Aureliu *Lăpădat* secretar, Ioan *Bozoșan* cassar, Dumitru N. *Grapa* controlor.

Gligorie *Bartușan*, George *Mărtin*, Veniamin *Muntean*, Zosim *Mușoiu*, Vasile *Braicu*, Traian *Cioltoș*, Nicolae *Bozoșian*, Ioan *Onic Varga*, Irimie *Toma*, Octavian *Lăpădat*, Ștefan *Nyerges*, Areta *Varga*, Petru *Bradi*, Vasile *Câmpian*, Zaharie *Andrei*, Nicolae *Dancu*, Ioan *Chețian*, Nicolau *Gergelu*, Achim *Lazaru*.

Stări deplorabile.

Bicaz, 25 Ian. 1903.

— Fine. —

Alegerea s'a început cu oficianții mai mici; s'a ales apoi un sub-primar în persoana lui *Wivirzki Iozsef*, fost cassier și pe lângă cassierie i-s'a dat și acest post, care l'a ținut un Român destul de vrednic. Români sunt astfel înlăturați și s'a dat oficiu duplu unui poleac, care de altcum nici nu ar avé, după lege, dreptul să fie angajat, deôrece are crișmă. Mai în urmă voind solgăbiréul *Bógháty* să aducă pe tapet alegerea juraților, a fost interpelat de popor, nu de inteligentă, cu cuvintele: „Să vedem cum stăm mai întâiu cu ciobanul, și apoi strungar”. În urma acestei d-l solgăbiréu față de Teodor *Crușitu*, Ioan *Candea*, George *Görög*, Nicolau *Bucur* și George *Pantea* candidați români și după lege toți capabili de purtarea oficiului de primar, spre mulțumirea mai sus numiților domni și a altora de tagma lor a numit pe favoritul său *Miklos Lukács*, fără ca din cei concurenți să candideze trei, ca apoi alegătorii să alégă pe cine voesc, după cum serie legea. De această procedură ilegală poporul s'a scandalisat până la estrem și a protestat, dêr fără rezultat. Rêspunsul a fost: Cine nu e mulțămînt cu alegerea, să apeleze. Apoi pe *Osató Iozsef* fost subnotar și căruia asemenea i-a expirat mandatul, l'a declarat ales pe viață, cu tôte că a fost publicat și concurs tot din partea solgăbiréului pentru acest post la care au și concurat *George Țifrea* și *Demetriu Colceriu*. Însă vîdînd ei, că în împrejurări normale nu le va succede să mai pună acest spin pe spatele noastre, au explicat legea, respective nisce hotărîri aduse de forurile mai înalte, în favorul lor și au ținut, că personalul ajutor se alege pe viață și prin urmare și subnotarul nostru e pe viață ales. Poporul de asemenea și-a manifestat indignarea și față cu această procedură.

Ôre unde e legea, d-le solgăbiréu? Noi scim că trăim într'o tîră cu legi constituționale, administrative etc. Sêu țî-ai uitat, că d-ta trebuie să fi executorul legii? Sêu legea se pôte înțelege așa cum voesc fiesce-care în favorul său? De ce în comunele sêcuesce din împrejurime nu se procedează așa? Pentru-că această e comună românesce? Ne pui în spate ômenii, cari nu ne voesc binele, ci dinpotrivă.

Astfel de lucruri ar trebui să trezescă din letargie pe preoții noștri. Ar trebui să-și cunoscă chemarea lor de luminători ai poporului. Ei sunt chemați în prima linie, să apere interesele noastre publice și private. Lucru trist, că pe și ce merge naționalismul, acest lucru sfânt, care e baza la tot binele, tot mai mult degenerază și noi devenim tot mai mult indiferenți de această devisă, care așa dîcînd este unica ce ne mai nutrește și susține.

Las să judecați d-vôstré, d-le Redactor, și lumea din acestea, că cine este cauza de în comuna noastră cu 6200 locuitori români ajung în frunte alte limbi, cari se înbogățesc cu mulțimea de jidanii dimpreună, certele și intrigele între inteligența română de la noi sunt necontenite, ér inimicii noștri rîd în pumnii. Êtă și cauza pentru care bêtrânul d-n Ioan *Urziceanu*, notarul nostru, acest unic sprijin al poporului a luat poziție pasivă și e alb ca neaua și ađi-mâne îl vom pierde din sînul nostru, când apoi va fi vai de

noi. De ce, mai încolo, din societățile noastre înființate altele au apus cu rușine, ér altele sunt aprôpe de nimicire, și de ce, în fine, noi și poporul sêrăcim pe și ce merge tot mai mult, ba poporul a ajuns la sapă de lemn. O, treziți-vé până mai e timp, până nu se va scârbi de tot poporul ajuns la sapă de lemn. Fie-vé frică de Dumneșeu, care nu dôrme, și de spiritele strămoșilor noștri, că-și vor rêsuna pentru rușinea ce li-o causați, căci să vede că dreptatea și satisfacțiunea atât la forurile civile, cât și la celea bisericesci, sunt puse ad acta.

În contra alegerii s'a dat recurs.

Unul din cei prezenți.

Representații, concerte și petreceri.

Reuniunea meseriașilor și economilor din Alba-Iulia invită la producțiunea declamatorică teatrală împreună cu dans, ce se va aranja Sâmbătă în 28 Februarie st. n. 1903. în sala cea mare de la hotelul „*Europa*”. Inceputul la 7 1/2 ôre sêra. Prețul de intrare: Locul 1. 2 cor., locul 2. 1.50 fil., locul 3. 1 cor. locul de stat 60 fil. Bilete se pot procura în prăvălia d-lui P. S. *Cirlea*, ér sêra la casă. Venitul curat este destinat pentru cassa Reuniunii. Contribuiri peste taxă se vor primi cu mulțămîntă și se vor publica.

Programa: 1. *Dușmancele*, de G. *Coșbuc* predată de d-șorele *Letiția Pleșa* și *Elena Pleșa*. 2. „*Otrava de hîrciogii*”, comedie într'un act de A. *Pop*. 3. „*Mai am un singur dor*”, de G. *Șorban*, cântată solo de domnișora *Elena Pleșa* acompaniată cu orchestra. 4. „*Peneș curcanul*” de V. *Alexandri*, declamat de d-nul *Traian Novac*. 5. „*Leac pentru sóre*”, comedie într'un act de „*Trocaru*”. Dans. P. T. *Familii* cari din eróre nu sunt invitate, sunt rugate a se adresa pentru invitare cătră domnul P. S. *Cirlea*.

Convocare.

Domnii membrii ai „*Fondului pentru înființarea unei școle de fetițe în Clușiu*” sunt rugați a participa la: *Adunarea generală*, ce va avé loc Marți în 3 Martie a. c. la ôrele 3 p. m. în localitățile casinei române din Clușiu.

Ordinea de și: Deschiderea adunării generale. Raportul secretariului. Raportul cassarului. Alegerea comitetului pentru un nou period de patru ani. Propuneri. Închidere.

Din ședința comitetului, ținută în 14 Februarie 1093.

Pentru comitet:

Dr. Alex de Vaida-Voevod,
președinte.

Dr. Ștefan Morariu,
secretar.

NECROLOG. Comitetul parochial al bisericii gr. ort. din Oravița-rom. aduce cu durere la cunoscîntă încetarea din viață a parochului *Nicolae Tatueu*, întimplată în 7 (21) Februarie 1903 în etate de 55 ani, lăsând în urma sa familie numărôsă și comuna bisericescă în mare jale. Asupra defunctului se va celebra Duminecă în 9 (22) Februarie la 11 ôre a. m. liturghia, ér progrebănia se va oficia d. a. la ôrele 2 în biserica ort. din Oravița-rom. Osămintele se vor aședa în cimitirul bisericii gr. ort. din Oravița-montană.

Oravița-rom., la 21 Februarie 1903.
— *Comitetul parochial.*

ULTIME SCIRI.

Bucurescă, 23 Februarie. Duminecă după amiađi s'a ținut în sala „*Dacia*” întrunirea studenților, convocată de „*Asociațiunea generală a studenților universitari*”, în care s'a protestat contra persecuțiunii la care sunt espuse diarele române din Transilvania, în deosebă „*Tribuna*” din Sibiu, prin procesele de pressă, ce li-se fac. S'a votat unanim o moțiune în acest sens.

Paris, 23 Februarie. După informația diarelor de aici, Sultanul a rămas fôrte consternat de faptul, că tôte puterile aprobă reformele propuse de Austro-Ungaria și Rusia.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru comandație.)

Cărți pentru comercianți și funcționari de bancă:

Introducere în contabilitate și contabilitatea împartidă simplă, de I. C. Panțu. O carte bună pentru a învăța cu ușurință contabilitatea. Pagini I—VIII + 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondența comercială“ de I. C. Panțu. Conține modele de circulare, scrisori de informațiune, recomandățiune și acreditive; scrisori în comerțul cu mărfuri, comisiune și expedițiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede, cupoane etc. Prețul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea dublă, de I. C. Panțu. Această broșură conține: afacerile de credit cambial și afacerile de bancă. Prețul broș. 2 corone (+ 10 bani porto).

Un capitol din Contabilitatea dublă de I. C. Panțu. Tracteză principiile contabilității duble ilustrate cu diferite exemple. Prețul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Procent, Promil, Interese și Teoria conturilor cu rente de I. C. Panțu. Arată calcularea intereselor pe an, pe luni și pe zile într'un mod practic; sunt mai multe exemple explicate amănunțit. Prețul 80 b. (+ 10 b. porto.)

Cursul losurilor private din 18 Febr. 1903.

	comp.	nde
Basilica	19 30	20 30
Credi	434.—	439.—
Clary 40 ft. m.	182.—	186.—
Navig pe Dunăre.	182.—	186.—
Insbruck	85.—	89.—
Krakau	74.—	77.—
Laibach	75.—	78.—
Buda	180.—	183.—
Pa'fy	179.—	181.—
Crucea roșie austriacă	55.60	56.60
„ „ ung.	28.85	29.3.
„ „ ital.	28.25	29.25
Rudolf	74.—	76.—
Salm	235.—	240.—
Salzburg	75.—	78.50
St. Gerolds	280.—	310.—
Stanislaw	74.—	78.—
Trientine 4 1/2% 100 m. c.	441.—	445.—
„ 4% 50	44.25	46.—
Waldstein	68.—	72.—
„ de 10 franci	82.—	85.—
Banca h. ung. 4%	—	—

Cursul pieței Brașov.

Din 24 Februarie n. 1903.

Bancnot rom. Cump. 18.80	Vend. 18.84
Argint român. „ 18.60	„ 18.76
Napoleond'orl. „ 19.04	„ 19.07
Galbeni „ 11.20	„ 11.30

De la vice-comitele comitatului Brassó.

Nr. 2332—1903.

Concurs.

Devenind vacant postul de medic secundar la spitalul public orășenesc din Brassó, public prin această concurs pentru ocuparea acestui post, care se va face prin denumire conform dreptului ce-mi compete după §. 6 cap. IX al art. de lege XIV din 1876

Salariul anual împreună cu acest post e de C. 1200, cuartir liber cu acea condițiune, ca respectiv medic să locuiească în spital, adănsuri de cinci quinvenale de câte 200 corone și 24 metri pătrați lemne de foc. Postul de medic secundar al spitalului este împreună cu drept de pensiu conform regulamentului de pensiu al orașului.

Doctorii de medicină, cari ar dori să competeze la acest post, au a și înainta petițiunile lor provădute cu documentele prescise despre cualificațiune în sensul §. 9 al art. de lege I din 1883 respective §. 63 al art. de lege XIV din 1876, la oficiul meu, cel mult până în 18 Martie a. c. la 12 ore a. m.

Brassó, în 23 Februarie 1903.

Dr. Jekel,
vice-comitele.

(861, 1—1)

Călindarul Plugariului.

Se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obișnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele postale, scala timbrelor, Măsurile, tîrgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților români.

În partea literară vedem portretul bine reușit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus; de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărim“). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cinci într'o păstăie (poveste de Andersen), Lulăua lui moș Radu, Legenda pământului și a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume“ (poesie în dialect bănățenesc) de regretatul tînr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „Dușmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea romilor“ de A. Boldor, „Cauzele de ce sîmănăturile sunt rele“ de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricătioase pomilor și viilor“, „Ce plătesce banul și cum îl cruțăm noi?“

După partea economică urmăză pe mai multe pagini diferite „povești“, apoi „Diverse“ și în fine „Anecdote și Glume“.

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Februarie n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	121 15
Renta de corone ung. 4%	99 50
Impr. căil. fer. ung. în aur 3 1/2%	93 —
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	99.55
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.60
Bonuri rurale ungare 4%	93 85
Bonuri rurale croate-slavone	99.60
Impr. ung. cu premii	201 —
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	159.—
Renta de hârtie austr.	100.80
Renta de argint austr.	100.80
Renta de aur austr.	121 10
Rente austr. 4% de corone	101.10
Losuri din 1860.	154 25
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.78
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	738.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	686.75
Napoleondori	19.08
Mărci imperiale germane	116 97 1/2
London vista	239.90
Paris vista	95.35
Note italiene	95.30

Brassóvármegye alispánjától.

Sz. 2362—1903.

Pályázati hirdetmény.

Brassó rend. tanácssal bíró szab. kir. város tulajdonát képező polgári közkórháznál a kórházi másodorvosi állás megüresedvén, annak kinevezés folytán leendő betöltése végett az 1876 évi XIV t. cz. IX fejezetének 68 §-ában megszabott jogomnál fogva ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állással 1200 korona évi fizetés, szabad lakás azon kötelezettség mellett, hogy az illető orvos a kórházban lakni tartozik és 200 200 koronából álló öt ötödéves pótlék, valamint 24 ürméter faátalány jár. A kórházi másodorvosi állás a városi nyugdíjszabályzat értelmében nyugdíj jogosultsággal van egybekötve.

Pályázni kívánó orvostudorok felhivatnak, hogy a szabályszerűen felszerelt s az 1883 évi I. t. cz. 9 §-a, illetve 1876 évi XIV t. cz. 63 §-ában előírott képesítést igazoló okmányokkal ellátott folyamodványukat hivatalomhoz legkésőbb folyó évi Márczius hó 18 délelőtt 12 óráig betérjesszék.

Brassó, 1903 évi febr. 23-án.

Dr. Jekel Frigyes
alispán.

(861)

„AURORA“, societate de împrumut și păstrare în Năsăud.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“ sunt invitați a participa la

a XXIX-a adunare generală ordinară

care va avea loc **Duminecă în 22 Martie 1903 la 10 ore a. m.** în localitatea institutului din Năsăud

Pentru cazul când această adunare nu s'ar putea ținea din lipsa voturilor recerute, prin această se convoca tot-odată a doua adunare care va avea loc în **29 Martie 1903** la orele și locul fixat, în care va aduce hotăriri valabile membrii prezenți

Ordinea zilei:

1. Raportul direcțiunei și al comisiunei cenzurătoare
2. Satorirea bilanțului pe anul 1902, distribuirea profitului, darea absolutoriului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea directorului pe timp de 3 ani.
4. Alegerea a doi membrii în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
5. Alegerea comisiunei cenzurătoare pe timp de un an.
6. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri insinuate în sensul statutului.

Năsăud, 21 Februarie 1903.

(863, 1—3)

Direcțiunea.

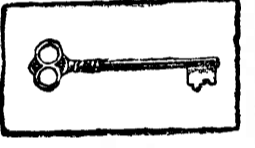
Săpun SCHICHT.

MARCA:

Cerbu și Cheia

Săpunul cel mai bun și cu spor

și prin urmare și cel mai ieftin.

Nu conține ingrediente străine vătătoare.

Se capetă pretutindenă

La cumpărare să se observe, ca pe fie care bucată de săpun să fie numele „Schicht“ și una din mărcile sus indicate.

83—40.725f.

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an . . . . 24 „	Pe un an . . . . 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an . . . . . 4 cor.	Pe an . . . . . 8 fr.
Pe șese luni . . . 2 „	Pe șese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii cari se vor abona din nou, să binevoiească a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“